

Begeleiding Individueel

Notulen Ronde 1 (14.00 - 15.15 uur)

1. Aantal producten

Hoeveel categorieën vindt u logisch?

Aanbieders vinden bijna allemaal de bestaande categorieën (midden en zwaar) logisch. Een enkele aanbieder geeft aan dat ook begeleiding licht echt wordt ingezet voor begeleidingstaken, anders dan schoonmaak.

De namen van de categorieën kunnen wel anders, aanbieders zijn vrijwel unaniem voor 'regulier' en 'specialistisch.' Vanuit cliëntperspectief is dat minder stigmatiserend.

Op dit moment mag een aanbieder één categorie leveren, bv midden of zwaar. Moeten we inschrijven op beide categorieën verplichten?

Aanbieders geven aan dat het voor afschalen handig kan zijn, maar de meerderheid ziet ook voordelen voor aanbieders met een specialisme en is voor keuze.

Bij afschalen naar een lichter product moet de begeleider wisselen.

Samenwerken met een andere partij die begeleiding midden biedt wordt ook als mogelijkheid gezien. Onderaannemerschap wordt daarbij als optie gezien, maar wel een die veel administratie met zich meebrengt.

Hoe kunnen we op- en afschalen het beste vormgeven?

Aanbieders geven aan dat afschalen ook kan binnen het product 'zwaar', qua uren zorg. Een waakvlamconstructie zou kunnen helpen.

2. Begeleiding zwaar

Zijn er verschillende categorieën cliënten binnen begeleiding zwaar te onderscheiden?

Aanbieders zien hier niet echt categorieën. Er zijn wel verschillende expertises, minder dan verschillende zwaartes. Vooral de persoonlijke klik is belangrijk bij het bepalen welke begeleider een casus oppakt.

Voor forensische cliënten of voor gezinnen worden soms specifieke begeleiders ingezet.

We signaleren een gat tussen BI Zwaar en BT1, met name op het vlak van (onplanbare) beschikbaarheid/oproepbaarheid. Zou een beschikbaarheidsvoorziening hiervoor een optie kunnen zijn?

Het kan werken en is op kleine schaal wellicht te organiseren. Maar het is duur en het vraagt veel van begeleiders.

Wat heeft u nodig om ook cliënten met meerdere grondslagen goed te kunnen bedienen?

Samenwerken met andere organisaties, bijvoorbeeld voor een combinatie psychiatrie en NAH of traumakennis en huishoudelijke hulp. Er zouden dan meerdere organisaties een opdracht moeten krijgen.

3. Opleidingseisen

Op dit moment eisen we een relevant HBO-diploma voor begeleiding individueel zwaar. Is dat nodig?

Veel aanbieders vinden dit logisch.

Aanbieders geven toch ook aan dat een diploma niet alles zegt. Alternatieven zouden kunnen liggen bij de competenties die de gemeente vraagt. Vanuit schaarste ontkomen we er misschien niet aan om mbo'ers in te gaan zetten. Andere aanbieders willen graag de vrijheid om zelf te bepalen welke medewerker ze inzetten, soms een HBO'er bij midden en soms een MBO'er bij zwaar.

Welke keurmerken of diploma-eisen kunnen we stellen?

Aanbieders vinden dat er minimaal een werkend kwaliteitssysteem moet zijn. Een certificaat helpt daarbij. Aanbieders vinden dat de gemeente niet op moet leggen welk certificaat dit dan is.

Wanneer aanbieders geen keurmerk hebben zou de gemeente meer moeten controleren, bijvoorbeeld door middel van een GGD-onderzoek.

Belangrijk is om niet dezelfde dingen uit te vragen in de aanbesteding die ook al zijn uitgevraagd door een kwaliteitskeurmerk.

Er is ook een suggestie om te beoordelen op kwaliteit en referenties en casussen in te laten dienen.

4. Wat wilt u ons verder meegeven?

Serieus in gesprek blijven gaan, zoals tijdens de marktconsultatie, moet de gemeente blijven doen! Contractgesprekken worden gewaardeerd, maar kijk wel naar de frequentie. Langere indicaties en het koppelen van een consulent aan een hulpverlener en cliënt worden ook gewaardeerd.

Daarnaast vinden aanbieders het belangrijk om flexibiliteit in de beschikking te hebben. Aanbieders geven verder mee dat dubbelingen tussen kwaliteitsonderzoeken vanuit verschillende gemeenten belastend zijn.